DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 7den MEI 1836. N. 19.

OPROEPING.

VERMITS zekere MARIA ELEONORA GRAVAL, gewezen Slavin en laatstelyk toebehoord hebbende aan PEDRO PABLO GARCIA DEL CASTILLO, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, heeft gewend ter bekoming van eenen legalen vrybrief, zoo wel voor haar als voor hare drie kinderen met namen MARIA JOSEFA, PEDRO NICOLAAS en NARCISSO SEBASTIANO; zoo is het dat de Heer Gezaghebber voormeld, na op het voorzeide rekwest en de daarby overgelegde bewyzen van vrydom, gehoord te hebben den Kolonialen Raad, die tot de uitreiking der verzochte vrybrieven heeft geadviseerd, goedgevonden heeft alvorens te doen oproepen, gelyk, namens Zyn HoogEd. Gestr. geschiedt by deze, al de genen die mogten vermeenen eenige pretentie op voornoemde MARIA ELEONORA GARCIA of kinderen MARIA JOSEFA, PEDRO NICOLAAS en NARCISSO SEBASTIANO te bezitten of zich daartegen te moeten verzetten, om van dezelve hunne pretentie of verzet ter Koloniale Secretary aanteekening te komen doen, uiterlyk binnen den tyd van drie weken, van heden afterekenen; zullende, by gebreke van dien, na verloop van dezen termyn, de brieven van vrydom aan dezelve worden uitgereikt.

Curaçao den 22 April 1836.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 April 1836.

ALZOO de navolgende personen zich by rekwesten aan den Gezaghebber ad-interim dezer kolonie vervoegd hebben met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de hun in eigendom aankomende Slaven, te weten:

MARTINUS JOANNES NIEWINDT, voor den Slaaf ANTOIN;

J. H. SPECHT, voor de Slavin ANGELISTA en hare zuigeling EPHROSINE;

MATHIAS LEVY, voor zyne Slavin MARIA GEERTRUIDA, door de wandeling genaamd WILLEMINA GEERTRUIDA;

ADRIANA WEBB, Weduwe van GERARDUS DUYCKINCK, voor het Slaven meisje NENCY;

zoo is het dat de Gezaghebber ad-interim voormeld, na vooraf den Kolonialen Raad te hebben gehoord, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slaven mogt sustineren op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie worden verleend.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

WAARSCHUWING.

DE waarnemer van het ambt van Procureur des Konings, maakt by deze bekend, dat gedurende de maanden Mei, Juny, July en Augustus, de vischsoort, bekend onder den naam van *Sardyn* of *Sardientje*, voor vergiftig wordt gehouden, waarschuwt dienvolgens elk tegen het verkoopen, uitdeelen, uitreiken of te spyze geven dezer visch, binnen het voorschreven tydperk; zullende al de genen, welke zich daaraan schuldig maken, geregtelyk worden vervolgd, ingevolge het voorschrift der wetten.

Curaçao den 29 April 1836.
Mr. H. W. DE QUARTEL Jr.

THE undersigned Consul of the United States of America for Curaçao, has the honor to acquaint the Merchants of this place, that he leaves this place for the United States, for a short time, and appoints Mr. JACOB H. D' MEZA as his attorney, as well for his private business as for that of this Consulate.

L. PAIMBOEUF.

~~Curaçao, April 30, 1836.~~

DE ondergeteekende Consul der Vereenigde Staten van Amerika, heeft de eer aan de Kooplieden van deze plaats ter kennis te brengen, dat hy naar de Vereenigde Staten van Amerika zal vertrekken en aldaar een korten tyd vertoeven, en heeft als zyn gevolmagtigde gesteld den Heer JACOB H. D' MEZA, ten einde zoo wel zyne private als de zaken behoorende tot het Consulaat, waartenemen.

L. PAIMBOEUF.

Curaçao den 29 April 1836.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby allen en een iegelyk om geen krediet aan iemand hoe ook genaamd op haar naam te geven, dan op een door haar zelve onderteekend bewys.

Douairiere C. A. Graaf DE LARREY.
Den 29 April 1836.

Nalezingen van Londensche en NieuwYorksche Couranten.

De Noord Amerikanen, die van tyd tot tyd de stammen der wilden, welke het grondgebied der Vereenigde Staten bewoonden, genoodzaakt hebben, dit grondgebied te verlaten en zich nedertezetten aan gene zyde der Missisipi, hebben zulks ook getracht te doen met de Semiolen, een talryke volksstam, die Florida bewoont; doch deze stam heeft hardnekkiglyk blyven weigeren den grond hunner voorouders te verlaten en aan gene zyde der Missisipi te gaan wonen. Hierdoor is een oorlog ontstaan tusschen hen en de Vereenigde Staten, die nu reeds eenige maanden geduurd en de V. S. reeds vele menschen levens gekost heeft.

Deze volksstam heeft eenigzins van de europesche beschaving overgenomen, het gebruik van vuurwapens is hun bekend, zy voeren den oorlog guerillas gewyze, vallen de militairen aan van achter struiken en kreupelbosch, snyden hen den toevoer van levensmiddelen af en vlugten in moerassige en ongezonde oorden, wanneer zy door overmagt aangevallen worden; ook hebben zy onder hen negers, die hunne eigene slaven zyn en anderen, die tot hen zyn overgeloopen. Thans beginnen zy het echter te kwaad te krygen, daar er te groote magt op hen aanrukt; en ook zyn stoomvaartuigen in hunne rivieren gebragt, die levensmiddelen aanvoeren. Hun opperhoofd heeft in onderhandeling zoeken te treden en een gedeelte van het grondgebied door hen bewoond willen afstaan en het andere gedeelte voor zich willen behouden; doch de Vereenigde Staten eischen het gansche grondgebied; zullende zy hun echter eene ruime schadevergoeding geven. Hierop antwoordde hy, dat hy liever den stryd wilde volhouden, tot dat de laatste Semiool gesneuveld zy, dan aan gene zyde der Missisipi te gaan verhuizen.

Hoe zullen wy als onpartydige beoordeelaars dit pleit beoordeelen? Is volgens ons gevoel het regt aan de zyde der Semiolen of aan die van het gouvernement der V. S.? Ons komt het voor, dat het gouvernement der Vereenigde Staten onbillyk handelt door de Semiolen te willen doen verhuizen, ofschoon hun doel goed is. De Semiolen, zegt men, gebruiken de landstreek, welke zy bewonen, tot niets anders dan tot de jagt; zy bebouwen dezelve niet, en daarom zoude men uit een staatkundig oogpunt beschouwd, de handelingen van het gouvernement der Vereenigde Staten kunnen billyken: want dit gouvernement heeft daarmede geen ander doel dan om al de als nog onbebouwd liggende landstreken in de Vereenigde Staten van Amerika in vruchtbare bouwlanden te herscheppen.

Dit doel is inderdaad goed en zoude by velen het middel om hetzelve te bereiken, heiligen, doch strookt niet met regt en billykheid: want het zoude zelfs onregtvaardigheid regtvaardigen. B. v. Myn buurman is lui of onvermogend, of, gelyk het geval is met de Semiolen, onkundig ten opzigte zyner ware belangen, en dit zoude my, die werkzaam, vermogend of kundig is, het regt geven om hem uit zyn eigendom te verdryven en zyne landen te bebouwen!— Even zoo zou dit jezuitisch stelsel my het regt kunnen geven om aan een verkwister zyn goed te ontnemen, ten einde daarmede een beter gebruik te maken. Neen! dat kan niet gaan. De Noord Amerikanen hadden liever getracht de Semiolen, die reeds op den weg der beschaving zyn, verder daarin te brengen; en zy zouden met de weelde bekend gemaakt zynde, van zelve industrieus geworden zyn. En zoude het niet beter voor de reeds beschaafde Noord Amerikanen zyn om de Indianen zelven te beschaven dan om die landstreken met landverhuizers van Europa te be-

volken? Uit een zedelyk oogpunt beschouwd zekerlyk: want de eersten zullen mindere ondeugden bezitten dan de laatsten. Trouwens zal het van de Noord Amerikanen zelven afhangen om van de Semiolen zedelyk beschaafde menschen te maken.

De Engelsche Courantiers na melding gemaakt te hebben van het ongelukkige lot van den Amerikaanschen Majoor Dane, die met zyn detachement van 112 man door de Semiolen is verrast en welk detachement tot den laatsten man toe is gedood geworden, maken hierop de aanmerking: dat in de laatste tyden geen voorbeeld meer bestaat, dat zulk eene aanzienlyke krygsmagt van welgediciplineerde troepen zich door wilden heeft laten verrassen en vernielen.

Het schynt dat de Amerikanen nog eenigzins ten achteren zyn by de Europeers. Zoo ook heeft in Europa in moderne tyden nergens zulk een verschrikkelyke brand plaats gehad als die van den 16 December ll. te Nieuw York.

In de jongste Engelsche Couranten zien wy dat het gouvernement van Rusland wederom in het Engelsche parlement hevig aangerand wordt, als barbaarsch uitgemaakt, en met inzigt om zich te vergrooten, beschuldigd wordt. Dit is meermalen geschied; doch Rusland schynt zich niet aan praten te kreunen: want wy weten niet, dat er deswege immer vertoogd is geworden.

De gematigde party in het parlement spreekt Rusland voor en maakt de aanmerking: dat het geene gemakkelyke taak is om Rusland met er daad aantevallen. Engeland zoude wel is waar de Russische zeemagt kunnen vernielen; maar Rusland zal niet zoo dwaas zyn om dezelve blootte stellen; en om Rusland te land aantevallen, daaraan is niet te denken. Men herinner zich maar de noodlottige onderneming van Napoleon in 1812.

Deze en dergelyke redeneringen in het parlement en in de fransche kamers doen de geruchten geboren worden, dat Engeland en Frankryk in den zin hebben om oorlog tegen Rusland te voeren.

De Engelsche Courantiers klagen wederom hevig tegen Portugal en beschuldigen hetzelve van ondankbaarheid, wegens het niet inwilligen om het handels traktaat tusschen Engeland en Portugal te hernieuwen. Dit traktaat is geëindigd met den 30 April jongstleden; en gelyk wy reeds eenmaal aangemerkt hebben, kan het zonder schending der konstitutie van Portugal, welke Engeland zelf geholpen heeft in stand te brengen, niet vernieuwd worden. Men had daarom liever, zeggen zy, Don Miguel op den troon gelaten, dan zou Engeland dien voordeeligen handel niet verloren hebben. Het is dus niet uit liefde der menschheid en der vryheid dat men Portugal geholpen heeft. Dit weet men; maar men moet zoo openlyk niet bekennen, dat alles uit eigenbelang geschied is.

Tegen de Spanjaarden ook hebben de Engelschen te klagen. Generaal Cordova, opperbevelhebber der krygsmagt van de Koningin Regentesse, wordt beschuldigd van dubbelzinnigheid in gedrag, als partydig voor de zaak van Don Carlos en nayverig tegen de engelsche hulptroepen. Men legt hem ten laste, dat hy de engelsche troepen nergens gebruikt, waarin zy eenige roem kunnen behalen; doch worden zy aan den anderen kant aan alle ongemakken van het gure weder blootgesteld, dermate, dat van de 5000 man slechts 3000 in het veld kunnen gemonsterd worden, terwyl de anderen aan de koorts liggen en dagelyks tot 15 er van sterven.

Ten andere wordt hem nog iets ergers ten laste gelegd: dat hy in het laatste gevecht de Carlistische krygsmagt geheel had kunnen verslaan en volkomen vernielen, doch kreeg integendeel de nederlaag en liet de Carlisten eenige voordeelen behalen.

De fransche Generaal, die den linker vleugel der krygsmagt van de Koningin kommandeerde, had ook tegen Cordova's dubbelzinnige handelwyze te klagen en had zich by den Engelschen bevelhebber gevoegd om Cordova aanteklagen.

De gevolgen van deze beschuldiging was, dat Cordova door Mina in het opperbevel stond vervangen te worden.

Onder dagteekening van Bohemen 6 February, wordt gemeld: dat het gouvernement aldaar volkomene kennis bekomen heeft van al de takken der geheime genootschappen, welke sedert eenige jaren geleden zich door gansch midden Europa onder verschillende benamingen, doch met elkander in naauw verband staande, gevormd hebben, met plan om de bestaande gouvernementen omverre te werpen. De gansche door de onderscheidene committees gehoudene correspondentie is in beslag genomen geworden; en daarmede zyn niet alleen de plannen, maar tevens de leden dezer genootschappen ontdekt geworden. De journalen zyn altyd gehouden geworden in de Duitsche, Fransche, Italiaansche en Poolsche talen.

Het schynt dat de gissing of voorwetenschap dezer ontdekking reeds sedert eenigen tyd vrees en mistrouwen verwekt heeft onder de leden der genootschappen, als onder anderen blykt uit de wegvlugting van den voormaligen Poolschen Generaal Clopicki uit Krakau naar de hoofdstad van het Oostenryksche keizerryk, waar hy veiligheid en rust zocht. Zyn leven was in groot gevaar: want door gedurig te weigeren in de vergadering der genootschappen te verschynen, werd hy als een verrader beschouwd.

Het scheepsvolk van een der walvischvaarders, die dit jaar in de ysschotsen naby Groenland zyn opgesloten geworden, is na het uitstaan van vele ellenden eindelyk in Engeland aangekomen. Men hoopt, dat het kapitein Ross zal gelukken de ongelukkige schepelingen der overige walvischvaarders uit hunnen gevaarvollen toestand te redden.

De stoomvaart op Indiën, door middel van den Euphraat, schynt niet te gelukken wegens de vyandelyke gezindheid der bewoners van den oever dier rivier.

Het Gouvernement der Vereenigde Staten heeft aan het Congres voorgedragen om het grondgebied van *Michigan* en *Arcansas* in den ry der Staten op te nemen, waarna *the Star Sprankled Flag*, uit 26 sterretjes zal bestaan. Noord Amerika onderscheidt zich van andere natien door eene veranderlyke vlag te voeren.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 Mei 1836.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt hierby ter kennisse van de belanghebbenden gebragt, dat de Commissie tot doleantie over het 1 percent patentregt, op aanstaanden Woensdag den 11 dezer, in de Raadzaal op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, van des middags te twaalf ure zal zitting houden, tot het aanhooren en beslissen der bezwaren over de rekeningen dezer belasting van het 4de kwartaal 1835.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 6 Mei 1836.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 14 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 14½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamd fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

OVERLEDEN

Op verleden Zaturdag den 30 April, JAN HENDRIK, Zoontje van Mevrouw Dewed. J. H. QUAST, in den ouderdom van 1 Jaar, 1 maand en 6 dagen;

Op Zondag den 1 dezer, De Heer JOHAN MATTHIAS PLETSZ, in den ouderdom van 29 Jaren, 5 maanden en 19 dagen;

Op Maandag den 2den dezer, Mevrouw CHRISTINA ADRIANA VOS, Echtgenoote van den Heer G. VOS Jz., in den ouderdom van 62 Jaren, 6 maanden en 25 dagen; en

Op Woensdag den 4 dezer, Mevrouw BARBERA EVERTSZ, Echtgenoote van den Heer M. E. VAN DER DYS, in den ouderdom van 59 Jaren, 8 maanden en 14 dagen.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

2. golet Casualidad, Gonsales,	Coro
boot Ligero, Thodé,	Bonaire
3. golet Lucia, Sandrea	Maracaybo
boot San Jose, Verde,	Puerto Cabello
4. golet Dorothea, Quant,	Aruba
—— Constitution, Rotjes,	Puerto Cabello
boot Leon, Cordova,	Overkust
golet Juanita, Dominguez,	Coro
5. —— Eloisa Margaritha, Cañero,	Cumana
faluche Alfonso, Cubo,	Tucacas
golet Philenia, Otis,	Nieuw York
6. —— Cleopatra, Woodland,	Baltimore
—— Aruba Pakket, Jacobs,	Aruba

UITGEKLAARD—APRIL.

30. golet Aurora, Jones,
—— Susanita, Martines,

MEI.

2. boot Ligero, Thodé,
3. bark Margaritha, Brunew,
4. golet Casualidad, Gonsales,
5. —— Dolorita, Gomes,
—— Benjamin Gaither, Smith,
—— Lucia, Sandrea,
boot San Jose, Verde,
6. golet Constitution, Rotjes,
—— Dorothea, Quant,
—— Aurora, De Haseth,
—— Aruba Pakket, Jacobs,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

MEI 1836.

V. M. Zondag den 1 te 3 u. 30 m. 's morgens.
L. K. Zaturdag den 7 te 6 u. 13 m. 's avonds.
N. M. Zondag den 15 te 9 u. 31 m. 's morgens.
E. K. Maandag den 23 te 1 u. 19 m. 's namiddags.
V. M. Maandag den 30 te 11 u. 24 m. 's morgens.

Wy vernemen van ter zyde dat het Gouvernement dezer kolonie de personen, dewelke voor eenige dagen van de vaste kust alhier zyn aangeland, onder speciaal toezigt van de Policie gesteld heeft.

Uit brieven van Puerto Cabello tot en met den 3 dezer, vernemen wy dat de Heer Vargas, President der Republiek van Venezuela, zyn ontslag uit dien post bekomen heeft, en dat de Heer Navarte, Vice President derzelver Republiek, intusschen met de uitvoerende magt belast is geworden.— Op den 14 April verzocht de President zyn ontslag; op den 24 vergaderden de kamer

der vertegenwoordigers en de Senaat in kongres met 45 leden; en in eene der zittingen werd het ontslag met eene meerderheid van 3 stemmen aangenomen.

Met de aankomst van twee vaartuigen uit de Vereenigde Staten van Amerika, zyn alhier Couranten van Nieuw York tot den 15 April ontvangen. Deze Couranten behelzen niets van aanbelang voor dit publiek.

In de Nieuw Yorksche Courant van den 11 lezen wy dat een detachement vrywilligers, 200 man sterk, onder het bevel van den luitenant kolonel Butler, met levensmiddelen voor slechts een dag, hetwelk van Volusia tegen de Semiolen uitgezonden was, op den bepaalden tyd nog niet terug gekeerd was. De Nieuw Yorksche Courant geeft de dagteekening niet op, waaruit wy dit lang uitblyven kunnen berekenen. Alleen wordt gemeld dat op den morgen van den 24 Maart hetzelve nog niet terug gekeerd was en men er van geene tyding wist. Op den 23 des morgens, werd een detachement van 27 vrywilligers, onder het bevel van eenen luitenant, vergezeld van 2 gidsen, uitgezonden om tot naar Nieuw Smyrna te gaan, ten einde het opgemelde detachement optesporen. Op hunnen weg omtrent 6 mylen van Volusia kwam het detachement in een open veld een aantal van 20 Indianen tegen; de Indianen werden aangevallen, een er van gedood en een ander gewond; en hierop beval de luitenant om terug te trekken ten einde versterking te zoeken.

Dit gedrag van den luitenant, waardoor de Indianen ontkomen zyn, is zeer euvel opgenomen geworden en hy zal zich voor den krygsraad moeten verantwoorden.

In eene jongere Courant lezen wy echter, dat het detachement onder het bevel van kolonel Butler, eenige dagen later aan het hoofdkwartier terug gekeerd was. Zyn oponthoud werd veroorzaakt door slecht weder en slechte wegen.

Het leger der Vereenigde Staten tegen de Semiolen, zal bedragen meer dan 3,000 man in verscheidene afdeelingen. De Amerikanen hebben den vyand aanvankelyk te klein geacht en daardoor nog niet geslaagd denzelve ten onder te brengen.

By de laatst medegedeelde berigten uit Texas, hebben wy niets anders te voegen dan dat Generaal Houston eene plaats met name Gonzales verbrand heeft en op de Colorado, (de roode rivier) met omtrent 1000 man terug gevallen is. Kolonel Fanning lag in het fort te Goliad, eene zeer sterke stelling, voorzien met vele krygs en mondbehoeften en had omtrent 500 man.

De Texassers hebben besloten om alles te wagen en onder wapen te blyven tot dat de laatste Mexikaan, ten oosten van de Noord rivier, zal uitgeroeid zyn.

Men poogde in Nieuw York om eene geldleening ten bedrage van een half millioen dollars ten gunste van de Texassers te doen.

Te Nieuw Orleans en andere steden in de Vereenigde Staten van Amerika zyn er schouwspelen en openbare vermakelykheden gegeven geworden ten voordeele van de Texassers.

In de Amerikaansche Couranten vinden wy verder de verklaring der onafhankelykheid, gedaan door de afgevaardigden en het volk van Texas in eene algemeene Conventie in de stad Washington op den 2 Maart 1836.

Hierin wordt gezegd: dat het Congres van Mexico de Anglo Amerikanen heeft uitgenoodigd om zich in Texas nedertezetten, onder belofte van diezelfde vryheden te genieten, die zy in de Vereenigde Staten hebben genoten; doch dat de Generaal Santa Anna de Constitutie van Mexico omgekeerd hebbende, hen heeft willen onderwerpen aan de ergste slaverny, namelyk: aan het vereenigde militaire despotismus en de priester heerschappy; dat hun bygevolg niet toegestaan wordt om den Almagtige te dienen volgens de inspraak van hun geweten; dat hun ook niet toegestaan wordt de provintiale hoofdstad binnen hun eigen grondgebied te hebben; maar dat hiertoe uitgekozen is eene stad buiten hunne provintie, waar eene taal wordt gesproken, die hen vreemd is; dat zy Texassers, zich hieraan niet willende onderwerpen, Santa Anna met een leger in hun land is gevallen, overal verwoesting aanbrengt en de wilde Indianen heeft overgehaald om hunne dorpen te overvallen en hen met vrouw en kinderen te vermoorden.

Om deze en andere bezwaren verklaren zich de Texassers vry en onafhankelyk van het Mexikaansche gouvernement; en verders, dat de provintie Texas eene vrye, souvereine en onafhankelyke republiek zal uitmaken. Zy roepen tevens den bystand in der Noord Amerikanen, die onderstand aan de Grieken en Polen hebben verleend, twee volken die hen vreemd zyn, en nu vooral bystand aan de Texassers dienen te verleenen, eene natie zoo naauw aan hen verbroederd, die, als het ware, vleesch van hun vleesch en been van hun been is.

Er zyn verscheidene vrywilligers uit de Vereenigde Staten hunne broeders in Texas ter hulp gesneld; en by de inneming van Bexar stierven eenige dier vrywilligers den heldendood.

Er is onlangs wederom een man elders in Frankryk verschenen die zegt de zoon te zyn van Lodewyk de XVI en Maria Antoinette. Hy heeft zich den titel van Hertog van Normandye aangematigd.

De Koning van Engeland heeft zyne toestemming gegeven tot den maatregel om de Orange Logien en andere geheime genootschappen te vernietigen.

Wy vernemen dat er over St. Thomas alhier berigten uit Europa tot den 15 Maart ontvangen zyn, waarby vermeld wordt dat Rusland bezit genomen heeft van Krakau. Dit zal de Engelschen en Franschen wederom stoffe geven om over de inzigten van Rusland, om zich te vergrooten, te praten.

Krakau een vrye staat of gemeenebest, aldus naar de hoofdstad genoemd en in 1815 door Oostenryk, Rusland en Pruissen tot eenen vryen staat verklaard, welke onder de bescherming dier groote mogendheden staat, ligt juist in het punt, waar de landen der genoemde mogendheden te zamen komen, en is dus tusschen Oostenryk, Galicië, Silezië en Polen. De ligging van Krakau maakt dezelve tot brandpunt van alle zamenzweringen tegen Rusland en is juist geschikt voor de fransche propagandisten om daar hun stelsel te ontwikkelen. De Keizer Nicolaas wetende dat de hem vyandige mogendheden niets ter zee noch ter land tegen hem zonder gevaar kunnen ondernemen; maar dat zy op eene indirecte wyze de Polen in opstand kunnen brengen en daardoor Rusland in moeijelykheden en onkosten wikkelen, heeft het raadzaam geoordeeld ter eigene veiligheid, bezit van die plaats te nemen, en dus niet om zyn grondgebied te vergrooten.

Het schynt dat de Engelschen proeven willen nemen aangaande de snelheid van den stroom in onze wateren. Den 22 April ll. werd door den Heer Cornelis Boye te Bonaire eene flesch op strand gevonden, waarin een papier was van den volgenden inhoud:

H. M. S. Racehorse. N°. 24.
17th April 1836. Lat. 12° 13′ N.
Long 65° 47′ W.

From La Guayra to Barbadoes, moderate breese East by North at 1 P. M., going 4 knot.

Everard Home, Commander.

In het Nederduitsch luidt het aldus:—

Z. M. Schip Racehorse. N°. 24.
17 April 1836. Breedte 12° 13′ N.
Lengte 65° 47′ W.

Van La Guayra naar Barbados, eene gematigde bries uit het Noord Oost, ten 1 ure 's namiddags, gaande 4½ myl.

Everard Home, Kommandant.

Vervolgens werd er in zes onderscheidene talen verzocht om dit papier met aanteekening van tyd en plaats aan den Secretaris der Admiraliteit te Londen, of aan den Heer Minister der Marine van de Nederlanden in 's Gravenhage te doen bezorgen.

Executie van Fieschi, Pepin *en* Morey, *op den 19 February 1836.*

Te 6 ure des morgens verzocht Pepin om eenige ververschìng, en at met veel smaak en zonder eenige ongerustheid aan den dag te leggen van den vleugel eens gebraden hoens. Fieschi wilde niets eten, hy vroeg om een glas sterken drank. "Iets sterks," zeide hy, "doch geen brandewyn, die lust ik niet."

Fieschi was zeer spraakzaam; doch Pepin eenigzins stil en zeer bedaard. Fieschi toonde door het drinken van sterken drank en zyne spraakzaamheid, welke niet anders was dan om afleiding te zoeken, dat hy minder onverschrokken was dan Pepin. Morey, een reeds hoog bejaard man, was zeer ter neder geslagen.

Te 7 ure kwam de scherpregter vergezeld van 9 knechten in de gevangenis te Luxemburg aan en vertoonde den Gouverneur de order ter uitvoering van het vonnis. Hy werd dadelyk naar de zaal begeleid waar de toebereidselen moesten gemaakt worden. Hy beval om eene bank te plaatsen tusschen twee der pilaren, welke de uitgestrekte breede zaal onderschragen; achter de bank werden drie gendarmes met uitgetogene sabels, en tegen over de bank tegen de muur aan drie stoelen geplaatst.

Fieschi was de eerste, die in de zaal gebragt werd. Hy was gekleed in een blaauwen broek en een wollen chilet, en had eene blaauwe zyden muts op. Hy kwam te voorschyn met eene zorgelooze houding, hield zyn hoofd omhoog, zag in het rond naar elk voorwerp en nam plaats op de bank, gelyk het hem bevolen was, zonder een woord te uiten. Drie knechten van den scherpregter naderden hem en vroegen hem of hy geene rok of buisje had. "Waartoe zoude ik een noodig hebben" vroeg hy, "om dat het koud is" was het antwoord. "O! ik zal het niet lang gevoelen; gy hebt echter gelyk; laat my myne rok halen." Toen zyne handen op zynen rug zouden gebonden worden, verzocht hy om dezelven niet styf te binden. Verscheidene malen onder het binden schreeuwde hy "het is te styf! gy doet my kwaad! ik wensch myne bewegingen vry te hebben." Een der knechten maakte het touw een weinig los en zoude zyne beenen binden, waarop hy zeide "wel dezen nacht nog heb ik gedroomd, dat gy bezig waart myne voeten te binden." Terwyl men hier aan bezig was, ging Fieschi met groote snelheid voort te spreken; hy sprak ieder een aan, dien hy gedurende zyne gevangenis had leeren kennen. "Zyt gy het, Pruis!" zeide hy tegen een der stokbewaarders; "en gy jongman" tegen een ander "gy waart myn vriend en komt my op dusdanige wyze zien binden? ga, ga weg; al de anderen, die hier zyn, hebben hier iets te verrigten; doch gy hebt hier niets te doen, ga dus weg." Hy liet zyn hoofd voor een oogenblik voor over hangen en zat in eene peinsende houding; doch welras nam hy eene statige houding aan en zeide "waarom ben ik niet in Rusland omgekomen, liever dan te overleven om in myn land myn

hoofd te laten afhouwen! Ik verklaar aan U allen, die hier tegenwoordig zyt; dat ik eene dienst aan myn land bewezen heb, door de waarheid te verhalen; het berouwt my geenzins zulks te hebben gedaan, en ik moet ten voorbeeld op een schavot strekken."

De toebereidselen afgeloopen zynde, stond Fieschi op en sprak aldus:—"Myne Heeren! ik verzoek, dat gy getuigenis wilt geven, dat ik myn hoofd aan den Heer Lavocat vermaakt heb. Ik heb zulks in geschrift gedaan en ik hoop, dat de wet myn laatste wil ten uitvoer zal laten brengen.—Waar is de man, die myn hoofd zal moeten opnemen? Ik zeg hem, dat het aan hem niet, maar aan den Heer Lavocat zal toehehooren. Ja! myn hoofd behoort den Heer Lavocat, myne ziel aan God, en myn ligchaam aan de aarde. Nu! laat de anderen voortgebragt worden; laat hen vóór my geplaatst worden; ik moet hen zien; deze is voor my een feestdag."

Na deze aanspraak nam de scherpregter hem by den arm en hielp hem op een der stoelen, die tegen den muur stonden. Op dit oogenblik verscheen de kapellaan van Luxemburg, de Abt Grivel, Fieschi wenktte hem te naderen, en de kapellaan trad toe met tranen in de oogen. Zulks opmerkende, zeide Fieschi: "Waarom weent gy? Moet ik U moed ingeven? Kom, kom houd op met weenen! Ik ben gelukkiger dan gy zyt. Ik sterf met een rein geweten en zonder vreeze." De abt verzekerde hem, dat hy daarvan overtuigd was; en verzocht hem bedaard te zyn en zyne gedachten alleen tot God te houden. Hy gaf hem toen een crucifix, hetwelk Fieschi met hevigheid kustte.

Morey werd voorgebragt ondersteund door twee stokkenknechts. Hy was gekleed in eenen bruinen overrok en had eene blaauwe zyden muts op. Zyne houding was naar gewoonte: rustig en onderworpen. Hy zat of werd op de bank neergelaten en onderging al de voorbereidselen zonder een woord te uiten. Nu en dan zag hy in het rond, doch onverschillig zonder op iets te merken.

Er was een groot onderscheid tusschen Fieschi en Morey; terwyl deze laatste stil en onbewegelyk zat, hield de andere, die tegen over hem zat, niet op met praten.

Na een weinig tyds verwyl rees Fieschi op waarschynelyk om te praten. De scherpregter beval hem te gaan zitten.—"Wat," zeide hy bitsch, "mag ik niet opstaan?" "Zit neer als het u belieft." "Wel ik zal dan blyven staan." Toen verhief hy zyne stem en riep ongeduldiglyk: "Waar is de Heer Lavocat? Wat! wil de Heer Lavocat niet komen? Men heeft hem dan niet gezegd dat ik hem zien wil.... Hy zal komen.... ja, als de Heer Lavocat niet komt, dan sterf ik gedoemd." Op het uiten dezer woorden, hield de Abt Grivel zyne hand voor den mond van Fieschi en zeide met zachtmoedigheid: "O! myn vriend, welk een woord! wees stil. Ik heb aan den Heer Lavocat geschreven." Fieschi scheen bedaarder te worden, maar herhaalde verscheidene malen zyn leedwezen wegens het wegblyven van den Heer Lavocat, en vroeg telkens naar hem.

Gedurende de toebereidselen die Morey met gelatenheid onderging, bespeurde men een man digt by den pilaar staan in eenen gryzen overrok, met eene bonte muts, rokende een pyp. Hy scheen naar het toestel te kyken, als een onverschillige aanschouwer, en ondervroeg nu en dan de omstanders over de byzonderheden dezer plegtigheid. Deze man was niemand anders dan Pepin.

Geroepen zynde door den scherpregter, plaatste hy zich ter zyde van Morey, trok zynen rok uit en legde zyne das af en gaf die aan een' stokken knecht over, zeggende: "Geef deze dingen aan den direkteur." Terwyl zyne handen op zynen rug gebonden werden, rookte hy zyne pyp. Op zyn gelaat was geene de minste aandoening te merken; zyne stem was niet veranderd; hy sprak zeer weinig; doch toen de boord van zyn hemd afgesneden werd, wendde hy zich tot Morey en zeide met eene bedaarde stem: "Wel myn oude Morey, het schynt dat wy te zamen naar de andere wereld gaan." Morey antwoordde: "Een weinig vroeger of later, wat scheelt dat." Een oogenblik daarna zag Pepin Fieschi aan en zeide lagchend, "Wel Fieschi! gy zyt te vreden, nu gy tegen over uwen vriend—ik meen uw slagtoffer, zit." Fieschi wilde antwoorden, maar werd door den abt verboden.

Een kwart na zeven ure waren de toebereidselen afgeloopen. De misdadigers stonden op om naar de noodlottige rytuigen begeleid te worden. Pepin, die steeds zyne pyp bleef rooken, zeide: "Myne Heeren! de misdaad van Fieschi blyft op hem alleen berusten, hy is hier alleen de schuldige en niemand anders."

"Ik heb mynen pligt gedaan," zeide Fieschi "en het berouwt my slechts, dat ik nog niet veertig dagen langer mag blyven leven, ten einde vele dingen te schryven, die als nog gezegd moeten worden."

De drie veroordeelden werden toen uit de zaal door den tuin naar de groote poort begeleid, waar drie rytuigen stonden om hen naar de strafplaats te vervoeren.—Fieschi liep vooruit en bleef aanhoudend praten met de genen die hem omringden; Pepin volgde hem na met zyne pyp in den mond; en Morey was de laatste en byna niet in staat zich zelven op de been te houden. Hy moest door twee justitie dienaren ondersteund worden, en zeide meermalen tegen hen: "laat my niet los, anders val ik." "Kom! houd moed" zeiden zy. "Moed!" schreeuwde hy, "die ontbreekt my niet; het zyn een paar beenen, die ik noodig heb."

Elk veroordeelde werd in een rytuig geplaatst, benevens een biegtvader en twee gendarmes. De poorten der rytuigen bleven open. De rytuigen werden begeleid door een detachement gendarmes en municipale gardes te paard; en de optogt vertrok te half acht ure van Luxemburg naar de strafplaats.

De droevige *cortége* nam den weg van de boulevards naar de strafplaats. Er was eene groote vertooning van krygsmagt.—Er waren 6,200 man onder wapens, behalve de menigte agenten van policie, welke derwyze geplaatst waren, dat zy de toeschouwers konden beletten, over de plaats heen en weder te loopen, waar de *cortége* moest voorby ryden. In iederen boom van de boulevards en de aangrenzende tuintjes, zaten van 10 tot 15 personen; de muren van de boulevards waren opgepropt met menschen; en het zal niet te veel zyn, wanneer men zegt, dat er 25,000 personen byeen vergaderd waren. De toeloop zoude grooter geweest zyn, wanneer men de voorzorg niet had genomen om de buitenste barrieres te sluiten.

Eenige oogenblikken vóór de aankomst van de *cortége*, lieten de Commissarissen van Policie op de Place St. Jacque den toeschouwers toe wat nader om de strafplaats aan te sluiten, en den kring om de guillotine aantevullen, welke eensklaps door een getal van omtrent 3000 personen aangevuld werd. De Generaals Dariule en Bugeaud, in volle uniform, waren te paard digt by het schavot. Op een kleinen afstand waren in een omnibus gezeten: de regter van instructie de Heer Zangiacomi en de Heeren Cauchy en La Chauviniere, beide aanteekenaars van het hof der Pairs, die aldaar waren gesteld om optenemen, hetgeen Pepin mogt verklaren.

Buiten de poort zag men aan het vengster van eene herberg den Hertog van Brunswyk met eenen kyker in de hand, naar de strafplaats gerigt.

Pepin was de eerste, die van het rytuig afstapte. Hy beklom het schavot met een vasten tred en vertoonde in zyn gansche gedrag zoo veel bedaardheid en onderwerping, welke zeer streed tegen de zwakheid en besluiteloosheid, welke hy gedurende zyne verhoren aan den dag had gelegd. De platvorm bereikt hebbende, boog hy voor de vergaderde menigte, gaf zich over in de handen van den scherpregter, en in het volgende oogenblik hield hy op te bestaan.

De verschyning van den volgenden veroordeelde, namelyk Morey, die het schavot beklom, verwekte een levendig gevoel van leedwezen onder de menigte. Zyn ouderdom, zyne natuurlyke zwakheid en zyne gryze haren schenen eerbied te verwekken; ja zelfs in weerwil van de verschrikkelyke schuld, welke op hem lag. Ten gevolge zyner zwakheid, werd hy door den scherpregter en zyne knechten op het schavot geholpen en tegen de noodlottige plank gebonden. De byl zakte en voor men het gegevene sein voor derzelver val kon bemerken, was de ongelukkige misdadiger een hoofdeloos lyk.

Het was toen aan Fieschi om den dood te gemoet te gaan, met wien hy, gelyk hy beoogde, gemeenzaam geworden was Hy beklom het schavot, vergezeld van den geestelyke, zonder de minste huivering; op den platvorm gekomen zynde, fluisterde hy den geestelyke iets in het oor en omhelsde hem hevig. Hy sprak eenige woorden, doch door het gewoel kon men slechts verstaan, dat hy zeide: "Ik sterf onbeschroomd—Ik heb de waarheid verklaard." Zoodra de geestelyke den platvorm afgeklommen was, deed de scherpregter zynen pligt, en Fieschi werd by zyne kameraden in schuld en ongeluk naar de andere wereld gezonden.

Op deze wyze is het aanzyn van drie personen geëindigd, die, hadden zy hun doel bereikt, een geheel anderen loop aan de Europesche staats aangelegenheden zouden gegeven hebben. Wie weet, welke bloedige toneelen wederom in Frankryk zouden vertoond zyn geworden! Want had Koning Lodewyk Philip met zyne zonen gevallen, dan ware de vordering van Hendrik de Vyfde, Hertog van Bourdeaux, wederom op het tapyt gebragt, en deze had weder met de republikeinen te kampen.

Wy zyn niet geheel bekend met de procedures van de opgemelde veroordeelden, anders hadden wy de woorden van Fieschi "dat hy de waarheid gesproken heeft" en die van Pepin, waarby hy Fieschi alleen als schuldig verklaarde, kunnen beoordeelen. De Engelsche Couranten, waarin die procedures, in 14 teregtzittingen voorkomen, zyn niet in onze handen.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76 De prys derzelve is f12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.